

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Стового Царства

"І зрозуміють, що я - Єгова".

Езекіїла 35:15.

The Watchtower
Announcing Jehovah's Kingdom
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly
Ten Cents Copy - One Dollar a Year
\$1.50 in Foreign Countries

VOL. LXIII МІСЯЧНИК № 5
Травень, (May) 1942

ЗМІСТ:

ДІТИ ЦАРЯ	67
Обов'язок родичів	68
Обов'язок дітей	68
Правительство	69
КІНЕЦЬ ДЕМОНСЬКОГО ПРАВЛІННЯ (Ч. 1). .	70
Визначні	72
Тотожність	72
КІНЕЦЬ ДЕМОНСЬКОГО ПРАВЛІННЯ (Ч. 2) .	78
"ДІТИ"	66
"ПОТИХА ДЛЯ ВСІХ, ЩО СУМУЮТЬ" .	66
"СЛУГИ ЄГОВИ ЗАХИЩЕНІ"	66

ВІДІВСІДКИ У МЕНЕ ШОЯ - БОГ ГОВОРІТЬ ЄГОВА! - Іса. 43:2

Ukrainian Monthly, published by
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams St., Brooklyn, N.Y., U.S.A.
OFFICERS

J. F. RUTHERFORD, President W. E. VAN AMBROS, Secretary

"Діти твої навчати хе сам Єгова, і великий мир і гард буде проміж синами твоїми." — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПІСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний справедливий Бог, існуючий од віків до віків, Створитель неба й землі й Датель життя своїх створінь; що Логос був початком Його творіння, і Його активним чинником у творенні всіх речей; що Логос є тепер Господем Ісусом Христом у славі, одягнений в усюку силу в небі й на землі, і є Головним Виконавчим Чиновником Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка і звершеною чоловіка для землі й помістив Його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що в причині Адамового переступу всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетріп смерть, щоб набути ціну викупу для послушних з людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і вивіншив Його в небі понад всі інші істоти й понад всі інші імена Й одягнув Його в усюку силу й владу.

ЩО ЄГОВОВА ОРГАНІЗАЦІЯ є теократичною якою-нім — Синою, і що Ісус Христос є головним Урядником її й правильним Царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Сиона, членами Єгової організації і Його свідками, яких завдання й привилей є свідкувати про всешикість Єгови, защищати про Його задуми взіянням людства, як про це є записано в Біблії, і нести овочі царства усім, що бажають довідатись про них.

ЩО СВІТ скінчився, і Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, який скинув Сатану з неба й зачин установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення людей землі можуть притити лише через царство Єгови під Христом, яке тепер зачалось; що наступаюче велике діло Господне буде внищення сатанської організації й установлення справедливості на землі, і що в тому царстві люди доброї волі, що переживуть Армагедон, будуть ще далі виконувати Божий приказ: "сповнююте землю" праведними людьми.

"ДІТИ"

Оголошена і випущена в неділю вранці 10 серпня 1941 року, на Теократичному зібранні свідків Єгови в Сент-Луїсі, штат Міссурі, США, наприкінці завершальної промови на тему "Діти царя", нова книга "Діти" здобула миттєве сприйняття з боку багатьох тисяч, що зібралися. Написана суддею Рутерфордом, книга "Діти" була, як показано її початковим прийомом в Сент-Луїсі, його найпопулярнішою книгою, причому недарма. Вона написана в оповіданальнім і розмовníм стилі, цікаво і просто показуючи найостанніші Біблійні правила відносно славної надії, яку незабаром переворять в життя люди доброї волі, що сьогодні живуть. Книга Діти оправлена в блакитну полотняну оправу. Заголовок витиснений золотими буквами, що є незвичним. Текст містить многі прекрасні кольорові образки і доповнений предметним вказівником. Ви високо оціните видання автора, так як воно містить точний зміст спеціального послання, написаного рукою автора, яке адресоване "Дітям Царя". Ви можете отримати її, вініши 50 центів за копію, яку вам надішлють після передоплати, поштом. Це видання є обмежене.

"ПОТИХА ДЛЯ ВСІХ, ЩО СУМУЮТЬ"

Нова книжечка була випущена відповідно з висновком публічного виступу судді Рутерфорда на недавньому Теократичному зібранні в Сент-Луїсі, на тему "ПОТИХА ВСІХ,

ЙОГО МІСІЯ

ЦЕЙ журнал видається в тій цілі, щоб помогти людям пізнати Бога Єгову і Його задуми, які є вони в поданні в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливої немочі свідків Єгови — всіх людей доброї волі. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й інші средстава публічного навчання з Святого Письма.

Він точно транслюється Біблії як авторитету свого навчання. Він зовсім вільний і відокремлений від усіх партій, сект і світських організацій. Він всеціло й беззашкодно стоїть за царством Бога Єгови під Христом, Його олюбленим Сином. Він є єднотичний, а радше захочує до важного й критичного студіювання у світлі Св. Письма. Він не міститься в ніжкі суперечності, ані його еторіки не є отворені для особистих справ.

Річна Передплата

У злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 6 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківський переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії передплату треба вислати впрост до відділів у тих краях. В інших країв передплату можна вислати до бюро в Брукліні, та лише через міжнародний поштовий переказ.

Закордонні Бюро

*British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa*

Просимо в кожному случаї адресувати на ім'я Товариства.

(Цей журнал виходить у мількох мовах.)

Всі юні студенти Біблії, що з причини немочі, убожества або якогось нещасти є не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо вони винесуть аплякію до видавця раз у рік, вказуючи причину такої аплякії. Цик не раді помогти бідним, та поштова регула вимагає письменної аплякії кожного року.

Увага до передплатників: Повідомлену ми не висилаємо, хіба є це попросить. На просібу змінити адреси в протягу одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати, висилаємо картечку-повідомлення з журналем.

*Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.*

ЩО СУМУЮТЬ", містить весь поданий текст тієї промови, і ця "вість потіхи" була прийнята тим великим зібранням. Це перше видання яке правильно визначає "царя північного" і "царя південного", як предсказано в Данила 11. Брошюра містить 32 сторінки з оправою із одноколірного паперу, передня сторінка обкладинки містить назу "ПОТИХА ВСІХ, ЩО СУМУЮТЬ" та з прямокутним знаком зверху з фатальними словами "Кінець держав осі". Ви можете тепер отримати дану брошюру за 5 центів за копію, яку вам надішлють після оплати поштою.

"СЛУГИ ЄГОВИ ЗАХИЩЕНІ".

Випуск цієї цінної книжечки був особливим для зібрання в Сент-Луїсі минулого літа. Зібрання отримало його з високою оцінкою і відчіністю і Його також можуть отримати всі зацікавлені, які не приймають участі в боротьбі, яку завітуєй народ Єгови виконує по праву даного Богом і гарантованої Конституцією свободи, а саме, зібрання і публікації та відкриті промови при почитанні Всемогучого Бога і в проголошенні радісної новини Його ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВЛІННЯ. У цій книжечці ви знайдете виражені постанови найвищих судів Сполучених Штатів на підтримку свідків Єгови і захист їх прав і свобод в Його службі. Зміст сих 32 сторінок цієї важливої інформації і документальні річи є поміщені в акуратну і міцну палітурку. Вона коштує 5 центів за копію з передплатою поштових послуг.

ВАРТОВА БАШТА

ВІСТНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

VOL. LXIII

Травень, 1942

№ 5

ДІТИ ЦАРЯ

[Продовження]

“І будеш ти наказувати про їх синам твоїм і промовляти до серця їх, седючи в домівці твоїй, і йдучи в дорозі і лягаючи і встаючи”. — 5 Мойс. 6:7

Нім взяти контроль над землею, то Ісус спершу викупив своєю кров'ю-життям всіх послушних одиниць, і тоді Він приходить в славі, честі й силі як Цар ЄГОВОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА і бере керівництво над всіма річами під ТЕОКРАТІЮ. Тому й написано: “А бачимо Ісуса, малим чим умаленого від ангелів, за муку смерти увінчаного славою й честю, щоб благодаттю Божою за всіх пожив смерти”. (Жид. 2:9) Він викуплює всіх, що стаються Його підлеглими дітьми.

³⁰ Ці діти включають “князів” і клясу “великої громади”. Таким чином видимі представителі і діти свого Отця, Царя, будуть уживати панування над землею, над рибами і птахами, і всіма звірами лісовими й польовими. Господь дає своє запевнення, що ніхто із звірів чи інших тварин не буде шкодити чичинити насильство Його дітям. Наприклад, мале ягнятко ходитиме вкупі з левом, а всі звірятама й всі діти стануть дійсними приятелями, як написано: “Тоді буде вовк укупі із ягнятком жити, барс — із козеням лежати; та й телятко, левчук і віл зможуть жити разом, а мала дитина зможе їх пасти. І ведмедиця й корова вкупі пастись будуть, а їх маленькі лежатимуть поруч, ба й лев соломою харчитись разом з волом буде. І хлопятко гратиметься над норою гаспіда, і дитина засуне руку свою у гніздо змиїне. На всій съватій горі в мене одні одним шкодити не будуть, бо земля так повна буде розуміннем Бога, як водою море”. (Іса. 11:6—9) Тоді настане вічний мир між чоловіком а звіром, як заявив Господь: “І вчиню тоді вмову задля них із звірьми польовими, з птащтом під небом і всім тим, що човгає по землі; й закину луки та мечі й війну з землі, й дам ім жити безпечно”. — Осії 2:18; Езек. 34:25.

³¹ Діти Царя будуть ужиті Господом, щоб зробити землю місцем слави і краси. (Іса. 60:13; 66:1) Земля, під управою і доглядом князів та покірних дітей стане Царським садом, раєм,

котрого Еден був типом, і все на ній буде проголошувати хвалу Всевишнього і Царя.— 1 Мойс. 2:15.

МАНДАТ

³² Теперішні народи знаходяться в передсмертних муках, і скоро Армагедон, битва в той великий день Бога Всемогучого, провадитиметься, і в котрій Христос цілковито побідить, відпихаючи й винищуючи всяку лукаву річ. В тій битві всі лукаві гнобителі і всі противники ТЕОКРАТІЇ пропадуть. Тоді переживша Армагедон “велика громада”, діти Царя, виконає Божественний мандат, що дав Бог Адаму, і котрого Адам загубив з причини свого непослушства.

³³ Божий замір не може зазнати невдачі. (Іса. 46:11) Він дав своє слово, що земля буде заселена праведними людьми. Сини Ноя зробили образ, який установлює зв'язок з виконанням того Божественного мандата. (1 Мойс. 9:1) Діти Царя сповнять той Божественний мандат в реальності й повноті на славу Господа. Для дітей Царя тим мандатом є: “Плодітеся і на множуйтесь, і сповнайте землю”. Таким чином буде виконаний послушними дітьми Царя найбільший привілей поставлений перед людськими сотворіннями.

³⁴ Словлення того Божественного мандата є одним із багатств благословенств тепер поставлених перед Йонадабами як послушних і майбутніх дітей Царя, і вони сповнять його у виконанні на славу Бога і Царя, коли мине Армагедон. Праведні сотворіння виконають і сповнять той мандат справедливості, і вони робитимуть це під наглядом Царя праведності. Під Його наглядом діти Царя, що становлять “велику громаду”, будуть женитися і народжувати дітей в праведності, котрі-то потомки також будуть дітьми Царя. “Марно трудитись не будуть, ні діти роджати на горе; будуть бо родом благословеним од Господа, а з ними й іх пото-

мки". (Іса. 65:23) Таким чином земля під володарюванням ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА буде наповнена звершеними людьми, що на віки буде на честь і хвалу ім'я Єгови і ім'я Його Царя. Вони будуть людьми Господа, а Він буде їх Богом і Життядателем. Тоді діти не будуть хворіти та вмирати. Кожному буде дана повна нагода доказати свою цілковиту посвяту Царю і ЄГОВІ, і наколи хтось умре, то це буде лише з причини його власного добровільного непослушенства, і за таким не будуть плакати чи сумувати.— Одкр. 21:4; Езек. 24:16–18; також *Оправдання*, том 2, стор. 332–334.

³⁵ Шлюб є Божественним заведенням, і тому є зроблений святым через Всемогучого Бога. Під володарюванням лукавих шлюб стався пародією. Під правлінням Царя ТЕОКРАТІЇ шлюб станеться святым і на славу Божу. В старинних часах типічний завітуючий Божий народ, що любив Його, шукав у Господа провідництва у виборі жінки для чоловіка. (1 Мойс. 24:1–67) Це є принаймні натяк на те, що під ТЕОКРАТИЄЮ чоловіки і жінки шукатимуть лиця Господа, Царя, і проситимуть Його зробити вибір жінки для чоловіка. Позаяк Армагедон є близько, то здавалось б бути розумними для тих, що сподіються бути "великою громадою", і через те сповняти Божественний мандат, чекати на Господа і шукати Його керівництва і просити Його кермувати ними і зробити вибір співтовариша. Оскільки "велика громада" буде виконувати Божественний мандат в праведності, то вони будуть потребувати і вельми бажати керівництва їх "Дивного Порадника", Царя слави, і Він напевно буде кермувати тими, що ціло шукають за Його порадою і провідництвом.

³⁶ "Велика громада" народжуватиме дітей в праведності на славу Царя. Відносно цього написано: "Величен Царь тоді, як люд великий лічбою, як же омаль [тих] людей [котрі тепер існують по всій землі] — біда князеві [лукавому] князеві 'богу цього світа', і його попирачам! — Прип. 14:28.

³⁷ Під царюванням Христа, Царя, "велика громада", як діти Царя, радуватимуться народжувати дітей і научати їх дороги праведності, щоб вони навіки могли жити в праведності. Відносно цього написано є: "Ось і діти, насліддє Господнє, плід тілесний народу. Як стріли в руках сильного, так сини молодого віку. Щасливий чоловік, що наповнив ними сагайдака свого!" (Пс. 127:3–5) Сьогодні ті, що люблять Єгову і Його Царя, не соромляться проголошувати ТЕОКРАТИЄЮ Ісуса Христа, але ясно її радісно промовляють до своїх противників, розказуючи їм про Божі ласкаві річі, які Бог має в запасі для тих, що радісно служать Йому.

ОБОВ'ЯЗОК РОДИЧІВ

³⁸ Коли Мойсей стояв перед типічними завітуючими людьми Єгови на рівнинах Моабу і доручав інструкції від Єгови, він зізнав, що вскорі після цього діти, що там стояли, візьмуть місце їх родичів в рядах Божої армії. Виразно їз натиском він нагадав родичам їх обов'язок щодо їх дітей. Він наполягав на їх пильність і вірність в наукенню правди своїх дітей. Це було важним тоді, сповнення цього є найбільшої важності тепер. Нині Ісус Христос, Більший Мойсей, зібрав своїх завітуючих людей перед себе, і в більш сильніший спосіб каже їм навчати своїх дітей дороги праведності через постійне пильновання їх дітьми ім'я ЄГОВІ, Його Теократичного Правительства через Ісуса Христа, і про конечність цілковитого й несамолюбного посвячення Єгові і Його правительству. Ми знаємо, що в недалекій будучині останні члени урядових співтоварищів з Ісусом Христом мусять полишити своїх дітей і піти до вищих обов'язків і служби. Це буде благословений привілей вірних дітей під точним керівництвом вірних "князів" або правителів на землі впроваджувати в дію Божественний мандат щодо наповнення землі праведними людьми. Нехай родичі тепер, що є в угоді о Царстві, глядять за тим, щоб вони були послушні Божим приказам пильно научати своїх дітей відносно ТЕОКРАТІЇ. Не занедбуйте цього! Найбільша ласка, якою родичі можуть тепер наділити своїх дітей, — це тримати завжди перед ними Царство, і що воно означає для людства. Якщо такі родичі научали своїх дітей "у науці і напоминанню Господньому", то вони не відійдуть від того виховання, і благословенні будуть ті родичі та їх покірні діти! — Ефес. 6:4; Пріп. 22:6.

ОБОВ'ЯЗОК ДІТЕЙ

³⁹ Ті, що є дітьми помазаників, і котрі бажають жити, мусять завжди пам'ятати це напоминання Божого Слова: "Діти, слухайте своїх родителів у Господі, се бо по правді". (Ефес. 6:1) Ці слова означають, що діти мусять звернути увагу на поучення, яке вони отримують від їх родичів, що є в Господі і слухати Господнього розпорядження. Дальше написано: "Поважай батька твого і матір: се перша заповідь із обітуваннем: щоб добре тобі було і був ти довголітен на землі". — Ефес. 6:2,3.

⁴⁰ "Отцем будучого віку" тих дітей є Ісус Христос, а їх дійсна матір є Господня столична організація. Якщо ваші діти показують старанність і умілість в школах цього світа, то з сильнішим доказом ви мусите тепер бути пильними, щоб зроцювати їх ефективно в школі під ТЕОКРАТИЧНИМ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ.

⁴¹ Ви можете скоро зустрітися з Авраамом, Даниїлом і іншими подібними вірними мужами,

котрі будуть тут яко звершені люди, ділаючі як правителі нового світа. З охотою шукайте їх поучення і сполягайте на їх слова мудрості і ласки, бо вони будуть провадити вас дорогою праведності. Сполягайте з довір'ям на їх провідництво, тому що вони є Господніми князями. Про їх прихід як справедливих правителів Ісус сказав: "Многі прийдуть од сходу й заходу, та й сядуть з Авраамом, з Ісааком і з Яковом у царстві небесному". (Мат. 8:11) Сидіти з ними не значить залишатись бездіяльними, але це означає сполягати на них в цілковитому довір'ї, знаючи, що вони є праві, і що перебуваючи з ними, ви ходите в праведності.

⁴² Ваша нинішнього часу задача є великої важги й відвічальності. Ісус Христос, Цар, прийшов вповні приготовлений й оружений до битви Армагедону, де Його вороги лизатимуть порох. Нім Він виконає той присуд з великою силою, Він приказує всім, що люблять Його, бути активно зайнятими в проголошенню ТЕОКРАТІЇ на славу Єгови. (2 Мойс. 9:16) Якщо ви сподієтесь жити і любите тепер "Отця будучого віку", Царя, то ви охочо й радісно звернете увагу на Його слова й сповнятимете їх; як написано: "В день потуги твоєї буде нарід твій готовий у съятій оздобі; з лона зарева раннього спаде тобі роса молодості твоєї". (Пс. 110:3) Чи готові ви вповні виконати вашу задачу? Слухайте тоді приказ Господа зазначеного в Біблії в Одкриттю 22:17: "А Дух і невіста глаголють: Прийди! і хто чує, нехай каже: Прийди! Хто жадний, нехай прийде, а хто хоче, нехай приймає воду життя дармо".

⁴³ Христос Цар — це той великий Дух, а Його невіста згадана тут — це члени тіла Його правительства, а ви є будучими дітьми Царя, і як такі, що можуть жити вічно на землі. "А Дух і невіста глаголють: Прийди!" Прийти куди? Прийти і стати сильно по стороні ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА. Мовою Ісуса "Втікайте на гори", тобто, до Бога і Ісуса Христа, великого ТЕОКРАТА і Його Царя. Якщо ви чуєте й сповняєте, тоді до вас Цар каже: "І хто чує, нехай каже: Прийди!" Отже, каже кому? Всім, що будуть слухати вість про ТЕОКРАТИЮ. Це означає, що ви мусите тепер бути пильні й вельми активні, щоб повідомляти про ім'я Царя і велику ТЕОКРАТИЮ і Всемогучого ТЕОКРАТА. Задля якої цілі ця вість муситься тепер доручуватись? Ісус відповідає, щоб всі, хто бажає справедливості і життя, могли тепер прийти і поставити себе під охорону Господа, і знайти дорогу до життя.

ПРАВИТЕЛЬСТВО

⁴⁴ Апостол під натхненням Господа давно тому написав отці пророчі слова: "Нових же небес і землі нової по обітниці дожидаємось, в яких правда домує". (2 Пет. 3:13) "Нові небе-

са" — це ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО, невидима володюча влада в руках Христа; і те правительство прийшло. "Нова земля" — це нове правління під князями Царя слави; і тим князям належиться прийти будь-якого дня. То є праведне правління або правительство, відносно якого Єгова велів записати в своїй Біблії: "Коли праведні у владі,— люди веселяться". (Прип. 29:2, анг.) Це є запевненням від Єгови, що день радості для людей наступає, і що всі, що сповняють закон ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА, будуть радуватися навіки.

⁴⁵ Те пророцтво в ході виконання тепер кидасє світло з небес, коли темрява покрила лукаве правління цього світа, а поморок посів усі народи. Це є світловий маяк надії для всіх, що люблять справедливість. Яко будучі діти Царя, є тепер вашим великим привілеєм і святым обов'язком із поспіхом виконати приказ Господа в несенню вістки надії Єгови до людей землі, хто бажає слухати. Чинячи так охочо, з довір'ям і без страху до демонів чи людей, ви докажете вашу любов до великого ТЕОКРАТА і Його Царя в цей день суду.— 1 Йоана 4:17,18.

⁴⁶ Нинішнє правління народів через диктаторів не подає ніякої надії для людства. Всі народи тепер терплять війну, голоднечу, пощесь, хвороби й смерть. Вашим привілеєм і обов'язком тепер є піднести прапор ТЕОКРАТІЇ і як радісні співаки нового світу указувати бажаючим людям на дорогу до утечі і життя. Під правлінням ТЕОКРАТІЇ ніколи вже не буде війни між людьми, тому що Господь Бог дав своє слово, що мир буде зберігатися навіки. (Іса. 9:7) Праведний Цар буде володіти в справедливості, і кожда послушна одиниця буде справедливою по відношенню до іншої перед Господом. Люди будуть несамолюбно працювати разом "і перекуют вони мечі свої на рала, а списи свої — на серпи; не підійме меча народ на народ, і не будуть учитись воювати. Ні, тоді кожне буде седіти у себе під виноградиною й під фіговою й не буде нікого лякатись, бо Господь сил небесних вирік се устами своїми".— Мих. 4:3,4.

⁴⁷ Голоднеча й нужда будуть незнані під ТЕОКРАТИЧНИМ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ. Там буде достаток для всіх, і всі будуть споживати свою поживу в радості і задоволенню; як написано: "І приладить Господь сил на сій горі [ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО] гостину для всіх народів із товстих страв,— гостину з шпігу в костях і з самих вин чистих. Потоптана буде смерть по всі віки, і повтирає Господь сльози з усіх лиць, і здійме ганьбу зного люду по всій землі; от як говорить Господь".— Іса. 25:6,8.

⁴⁸ Велика й довгоочікувана надія на ТЕО-

КРАТИЮ прийшла! Піднесіть ваші голови з радістю. Ідіть тепер і говоріть радісну новину про ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО всім, хто бажає слухати. Ті, що слухають і сповняють, прилучаються до вічного хвалення ЄГОВИ, що звучить тепер в небесах; як написано в пророчтві Всешишнього: “Дикі ззвіри і всякий скот, повзаюча ззвірина і пташина крилата; ви царі землі [Христос і Його невіста] і всі народи, ви князі і всі судді землі [видимі представителі на

землі ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА]; ти юнацтво і ви дівчата, ви старі [переживші Армагедон] з ДІТОЧКАМИ [народжені “великою громадою” наповнять землю]! Да хвалять ім'я Господа [ЄГОВУ]! Бо вивислилось ім'я тільки його одного, величче його над землею і небесами. Він вивисшив ріг народа свого, славу всіх святих своїх, дітей Ізраїлевих, народа близького Йому. Аллілуя!”— Пс. 148:10-14, анг.

КІНЕЦЬ ДЕМОНСЬКОГО ПРАВЛІННЯ

(Переложено з анг.“Вартової Башти” з 15-го вересня, 1941)

Часть 1

“Бо КІНЕЦЬ відложено ще до якогось часу”. — Дан. 11:27

ЄГОВА дозволив сатані, голові демонів, разом з його співучасниками уживати владіючої сили над народами через много століть, та кінець того правління мусить прийти в якомусь часі. Відповідаючи на визов голови демонів, Єгова давно тому сказав: “Задля цієї причини Я дозволив тобі залишатися, щоб показати на тобі мою силу; і щоб мое ім'я проголошене було по всій землі”. (2 Мойс. 9:16, Леєзер) З цього муситься заключити, що тоді Бог назначив час кінця сатанського правління, бо: “Звісні од віку Богові всі діла Його”. (Діян. 15:18). Через своїх пророків Єгова часто говорив відносно “часу кінця”, і що візьме місце в тому часі. Чезрього пророка Даниїла Всемогучий каже: “Бо КІНЕЦЬ відложено ще до якогось часу”. Ці слова є запевненням від ЄГОВИ, що кінець правління світом через демонів прийде у призначений Ним час. Ніщо не може змінити той час.

² Даниїл був в угоді з Богом Єговою і був вірним тій угоді. Єгова дозволив, щоб він був переведений до Вавилону як в'язень, де Бог ужив його для своєї власної доброї цілі. Даниїл був вірним пророком і свідком для Єгови. Він є включений в лісту вірних свідків описану апостолом в одинадцятій голові до Жидів, де він згадується як той, “котрий вірою ... загороджував паші левам”. (Жид. 11:33) Даниїл, спевністю, матиме “лучче воскресення” і буде один з “князів по цілій землі”. (Жид. 11:35; Пс. 45:16) Він закінчив свій шлях як вірний слуга і пророк Бога, і вмер подібно іншим людям, і пішов спочивати до гробу, де нема ні знання, ані роздумування, і там залишається аж до Богом назначеного часу, коли стане пробуджений зі смерті. Час на його воскресення може бути тепер будь-якого дня, коли він яко один з земних

правителів з'явиться на землі і займе свій Божественний назначений уряд. Про це не може бути й найменшого сумніву, тому що Бог сказав до Даниїла, коли він скінчив пророкувати: “А ти, Даниїле, заховай сі слова й запечатай сю книгу на останній час; багато прочитає її, побільшає знання. А ти йди до свого кінця, і спочинеш, і встанеш, щоб одержати твою частку на кінці днів”. — Дан. 12:4, 13.

³ Много студентів Божественного пророцтва старалися зрозуміти пророцтво Даниїла, однак, правило відносно вирозуміння пророцтва є, без сумніву, таке: Пророцтво не може бути зрозуміле людськими сотворіннями аж поки воно не буде в процесі сповнення або цілковито сповниться. Фізичні факти, котрим Бог дозволяє статися, ми можемо ставити побіч пророцтва, і коли вони пасують, тоді можемо знати, що є доказ сповнення. Бог сказав Даниїлу, що повне вирозуміння пророцтва буде лише в “часі кінця”. — Дан. 12:8, 9.

⁴ Спершу необхідно пізнати, що значить “час кінця”. Позаяк час ніколи не скінчиться, то слова “час кінця” мусять означати час, коли те, що противиться Всемогучому Богу і продовжує чинити це без перерви або перешкоди від Бога, приходить до кінця; і це стається тоді, коли Божественна перешкода лукавому правлінню зачинається. Є два достовірні напрямки доказу Св. Письма, які показують, що “час кінця” зачався в 1914 р. Саме як задовго опісля ОСТАТОЧНИЙ КІНЕЦЬ ПРИЙДЕ не є відкрито сотворінням до теперішнього часу. Ніхто не має власті пробувати сказати зараз, в який день або ГОДИНУ ОСТАТОЧНИЙ КІНЕЦЬ настане. — Мат. 24:42.

⁵ Бог Єгова відокрив свій замір створити і установити Теократичне правительство через

Мессію, котрого Він описує як “насіння Авраама”, і котрим то насінням є ХРИСТОС. (Гал. 4:28–31) Єгова мав типічну Теократію, котра мала почин в той час, як Він визволив натуральних потомків Авраама з єгипецької землі. Тій типічній Теократії сильно противились тоді й опісля голова демонів, сатана, та його співучасники, демони та їх агенти. Велике питання, котре диявол підняв, було пануванням світом. Потомки Авраама, тобто, Ізраїльтяни, типічні Божі люди, були взяті в угоду. Той народ стався невірним до їх угоди, і в 606 р. до н. е. Бог позволив тій типічній Теократії під Седекією, що був царем, власти. (Езек. 21:24–27) Тоді сатана став “богом” або невидимим володарем світа, тому що тоді і опісля ніякий народ не був в угоді з Єговою. Тоді “часи поган” [тобто, людей, що не в завіті з Богом] зачалися. Бог назначив період поган в 2520 років, і котрий то період часу прийшов до кінця в 1914 р. н. е. (Луки 21:24; Дан. 4:16, 23, 25, 32) Невидиме правління сатани продовжувалося через той період часу з дозволу Єгови аж покіль Він не посадив на престолі Ісуса Христа, Мессію, що взяло місце в 1914 р. (Пс. 2:6) Ці факти є вповні попередні пророцтвом виповідженім Ісусом і зазначенім в св. Маттея 24 гол. і Луки 21 гол. Сталося це в тому часі, т. е. в 1914 р., що Єгова вислав свого Помазанника, Царя ТЕОКРАТІЇ, володіти, під час коли ворог сатана ще утримував і уживає своєї сили. (Пс. 110:1, 2) Отже, та дата зазначає кінець сатанського правління над світом без перерви або перешкоди. Тому це зазначає “час кінця”, тобто, час початку, коли Ісус Христос зачав свою роботу по скиненню ворога сатани. Отже, початок “часу кінця” є виразно зазначений Словом Господа. Від того часу й надалі ім’я ЄГОВИ і Його царство муситься голосити яко свідоцтво до народів землі, і коли це стане доконане, тоді прийде остаточний кінець (Мат. 24:14) в найбільшому горю у світі, котре є “битвою в той великий день Бога Вседержителя”, що принесе цілковите знищення сатанського правління і сили, і усунення всіх його агентів і співучасників. (Мат. 24:21; Одкр. 16:14) Довжина “часу кінця” не є зазначена в Св. Письмі, однак, початок “часу кінця” є вповні і виразно зазначений. (Дивись кн. Пророцтво, гол. 6) Треба завважати, що тут є виразна різниця між “часом кінця” і ОСТАТОЧНИМ КІНЦЕМ правління демонів. Як початок так і кінець, є зазначений Господом, як і передбіг того, і є добре знані Йому, однак, остання дата не є відкрита ще чоловікові. В сповненню пророцтва обставини й фізичні факти нині спостережені сильно свідкують, що ОСТАТОЧНИЙ КІНЕЦЬ є дуже близько. Обітниця Даниїлу була, що вирозуміння пророцтва буде неможливим “аж до часу кінця” (Ротергам); і тому пророцтво не могло бути зрозумілим аж по приході

Господа Ісуса в 1914 р. Той факт, що Господь тепер зачинає відкривати значіння цього пророцтва своїм людям, є сильним грунтовним доказом сподіватися, що Даниїл може скоро повернутися на землю.

⁶ Та частина Даниїлового пророцтва зазначена в одинадцятій голові Біблійної записки є особливим інтересом для людей Єгови в теперішньому часі, тому що вона розглядає питання щодо двох окремих угруповань сатанської організації, кожда з котрих противиться ТЕОКРАТІЇ. Це також вяснює, що день визволення наблизився. Пророцтво одинадцятої голови Даниїла Господь дав Даниїлу близько 534 р. до н. е., в котрім то часі ангел Єгови сказав до Даниїла: “Тепер же прийшов я сповістити тобі, що станеться з твоїм народом в останні часи, бо [після того часу, як це зачнеться] видива належать до далеких днів”. (Дан. 10:14) Пророцтво одинадцятої голови Даниїла було тоді доручене Даниїлу, про що він зазначив, що не розумів. (Дан. 12:8) Отже, Даниїл зображував або представляв Божих вірних людей, що знаходяться на землі протягом “часу кінця”, тобто, в “останніх днях”; отже, це є свідки Єгови, яким є даний привілей вирозуміння пророцтва в теперішньому часі.

⁷ Пророцтво Даниїла одинадцятої голови було виповіджене “на третьому року Кира, царя Перського”. (Дан. 10:1) Це було два роки після того, як указ Кира царя був виданий, наказуючи жидівським полонянам ступати свободними від повздереждання з Вавилону, і повернати до Єрусалиму, щоб там відбудовувати храм Єгови. Кир був ужитий в цьому образі як тип на Ісуса Христа. У відповідності з тим указом виданим царем Персії, Ісус Христос, Більший Кир, зачав своє царювання в повній владі в 1914 р., і потім в 1918 р. прийшов до храму Єгови, і зібрав до себе своїх вірних слуг і послідувателів: “Так говорить Господь до помазанника свого Кира: Я піддержуватиму тебе за праву твою руку, щоб покорити тобі народи, і познімаю пояси з чересел у царів, щоб повідчинались перед тобою брами й ворота не зачинялися. Я підняв його на справедливість і зрівняю всі дороги перед ним. Він мій город збудує, і моїх полонян пустить на волю, та не за викуп і не за дари,— говорить Господь Саваот”. — Іса. 45:1, 13.

⁸ Ісус Христос відбудував храм Єгови і увільнив вірних Божих слуг (представленіх Даниїлом), а іменно, свідків Єгови, “останок”, звільнини їх з новочасного Вавилону, тобто, сатанської організації, і висилає їх свободно виступати й мати частину в роботі храму Всевишнього; і тому тепер є відповідний час для Бога відокрити своїм вірним людям значіння пророцтва, що зараз розглядається. Це правдою є, що час на воскресення Даниїла і повернення

його до свого місця або “частки” на землі якого одного з князів землі є дуже близько. Вірні послідувателі Ісуса Христа тепер на землі можуть сподіватися з довір'ям бачити Даниїла серед них будь-якого часу.

⁹ Пророцтво Даниїла записане в одинадцятій голові з першого вірша по двадцять другий, здається, відноситься до перебігу подій, що прийшли перед розп'яттям Ісуса Христа, і маєть записка тієї частини пророцтва була середством, ужитим Господом, щоб заховати значіння останньої частини аж до Його назначеного часу зробити його знаним. Вірш двадцять другий тієї одинадцятої голови пророцтва, а іменно: “І війська, що затоплювали все, неначе филя, він затопить і зіltre, ба й самого гетьмана, що був з ним з'єднався”, здається, зазначує перехід пророцтва з часу перед Христом до періоду нової ери або періоду після Христа. Це предсказує насильницьку смерть “гетьмана, що був з ним з'єднався”, тобто, Ісуса Христа, що був в угоді з Єговою за велике ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО. (Луки 22:29, 30) Ісус Христос, “Князь царів”, був убитий представителями Римської влади, будучи розп'ятим з підбурюванням релігійних жидівських провідників. В той час “гетьман, що був з ним з'єднався”, був поламаний.

¹⁰ З двадцять семого вірша одинадцятої голови міститься початок пророцтва, відкриваючи нинішні часи, тобто, від приходу Господа Ісуса в силі й славі до храму. Здається, тепер є час Єгової для Його завітуючих людей отримати від Господа вирозуміння пророцтва, і так з повним довір'ям в Єгову і Його Царя вони з радістю й повагою наближаються до розгляду пророцтва.

ВИЗНАЧНІ

¹¹ Пророцтво робить наголос на дві визначні сили, а іменно, “цар південний” і “цар північний”. Ті царі — це не є два чоловіки, а це є дві видимі владіючі сили в світі, в яких люди відіграють роль, однак, в яких особи або люди не є головними речами чи ролею. Слово “цар” є символічним, що представляє силу, яка владіє. Як ілюстрація, то цар народу, тобто людина з таким титулом, звичайно, є символом правительства, у той час як дійсна керуюча сила царства або правительства складається з певного числа людей. Треба зважати, що як “цар південний” так і “цар північний” є зайняті в нечестивих і лукавих діях, а тому вони не можуть представляти ні Єгової ні Христа, а ні жодної частини ТЕОКРАТІЇ. Навпаки, вони противляються ТЕОКРАТІЇ. Вони є конкуруючі сили в цьому світі, кожна з яких домагається світового панування; і позаяк Св. Письмо виразно зазначує, що ‘весь світ лежить в лихому’, то з цього слідує, що “цар південний” і

“цар північний” є контролювані демонами, з яких сатана диявол є головним. Обидва ці цари або владіючі сили являються інструментами сатани, яких він створив і зорганізував, щоб засліплювати людей щодо правди і відвертати їх від Бога Єгови і Христа, Його Царя. Розпізнавання тих двох світових владіючих сил назначених як “царі” є конечним до зрозуміння пророцтва. Їх тотожність є наведена понижче і є подане свідоцтво до попертя цього, яке то свідоцтво охоплює мову пророцтва і фізичні факти, які сталися, і що є тепер добре знані. Ті факти точно пасують до цього пророцтва, і тому з певністю можна їх брати як сповнення пророцтва.

ТОТОЖНІСТЬ

¹² “Цар північний” — це є сатанська владіюча сила, створена і зорганізована сатаною, який заявив, що він засяде у владі “на краю півночі” як суперник всупереч Всемогучому Богу Єгові (Іса 14:13, 14); і яка то владіюча сила над людством є тоталітарна і диктаторська, і яка владіє й заявляє право владіти народами землі. Вона дико противиться ТЕОКРАТИЧНОМУ ПРАВИТЕЛЬСТВУ під Ісусом Христом і противиться й переслідує, та злобно знущається з тих, що захищають та проголошують Теократичне правління. Релігія та політика являються головними або визначними ВІДИМИМИ елементами “царя півночі”. Релігія — це демонізм, як визначає про неї непомильне Слово Боже, про що зазначено в Біблії в Діян. 17:22, переклад Діяглот.

¹³ Така диктаторська владіюча сила була вперше запроваджена в чин головою демонів, коли він установив свого слугу Нимрода на престолі, який стався диктаторським або свавільним володарем Вавилону. Нимрод змушував людей призвати його якого могутнім перед Господом, тобто, вищим за Всемогучого Бога. Він вимагав, щоб його витали, поклонялися йому й почитали його. Він правив людьми деспотичною й залишеною рукою. Таким чином релігія (або демонізм) і політика діяли разом, уживаючи панівної або владіючої сили над світом. (1 Мойс. 10:8-12) Це є дальнє поперте слідуючим: “Нимрод не наклонював людство приписувати їх блаженство Богу, але наклонював їх думати, що його власна важливість була основою до цього. І він скоро поміняв обставини на тиранію, вважаючи це за єдиний спосіб відучити людей від страху Божого, та щоб вповали вони на його власну силу. Арамейський переклад Біблії Джонатана каже: ‘Від основання світу подібного Нимроду не було, сильного у ловах і бунтах проти Господа’. Єрусалимський переклад Біблії каже: ‘Він був сильний у ловах і в лукавстві перед Господом, бо він був ловцем синів людських і казав до них: “Залишайте суди

Господа і приставайте до судів Нимрода!" І знов сказано: "Як Нимрод є сильний, сильний в ловах і в лукавстві перед Єговою". Халдейське перефразування 1 Паралипоменон 1:10 каже: 'Куш народив Нимрода; цей почав перемагати в лукавстві, бо він проливав безвинну кров і збунтувався проти Єгови'. Нимрод був засновником Вавилону, котрий [символізує сатанську організацію і] мав властивість у своїм характері величного супротивника Божої Правди і Божих людей. Ми не можемо не побачити в Нимроді перше змагання сатани піднести людського всесвітнього володаря людей".— Біблія Товариства, примітка, Додаток № 28.

¹⁴ Свідоцтво побіч Біблії показує, що від часу Нимрода до нинішнього дня кожен світовий диктатор був релігіоністом. Кожен з них уживає демонізму, щоб тримати людей в підданстві, і в той же час диктатор уживає цілковитої політичної володіючої сили, свавільно контролючи людьми. Ціла лінія свідоцтв свідкує, що всі світові диктатори були контролювані демонами, а тому їх правління було демонським, і те правління завжди було ужите супроти Все-могучого Бога і Його заповідей, як зазначено про те є в Біблії. Нимрода унаслідували многі світові диктатори, і теперішнього часу диктатори указують того ж самого духа, що указав Нимрод.

¹⁵ Сьогодні (1941 р.) "цар півночі", без сумніву, є представлений в так званих "державах осі", які складаються з Великої Німеччини, Італії і Римо-Католицької Гієрархії з головними установами у Ватикані. Тут знову політика і релігія або демонізм утворюють союз, щоб володіти і тримати людей в несвідомості щодо Єгової ласкавої провізії для людства. Головна ціль цього нинішнього "північного царя" — це панування світом. Політика й демонізм працюють разом, становлячи свавільну або тоталітарну злуку, нинішня ціль котрої є установити знову те, що колись називалось "Свята Римська Імперія". Нью-Йорський *Таймс* від 17 лютого 1940 р. опублікував слідуюче доречне заявлення: "Цілі німецької війни були окреслені минулої ночі [у Вашингтоні] щодо відновлення Святої Римської Імперії через [Римо-Католицького священика] доктора Едмунда А. Волша, регента школи іноземних мов Джорджтаунського [католицького] університету... Д-тор Волш сказав, що він чув, як Адольф Гітлер говорив, що Свята Римська Імперія, котра була Німецькою Імперією, мусить бути відновлена". Безперечні факти показують, що Гітлер і його союзники просуваються вперед, маючи на думці ту саму ціль.

¹⁶ Таким чином "царем півночі", що тепер існує і оперує, являється релігійно-політично-тоталітарна Корпоративна Держава, яка контролює й розподіляє народами під собою через

уживання сильної воєнної сили, всі з котрих отримують признання й благословення духовенства, а головно папи. Цим правителством є Гієрархія. Вона сильно противиться ТЕОКРАТИЧНОМУ ПРАВИТЕЛЬСТВУ під Ісусом Христом і злобно переслідує свідків Єгови, котрі звіщають про ТЕОКРАТИЮ й проголошують всевишність ЄГОВИ і Його Царя, правильного Володаря світу, тобто, Ісуса Христа. Той "цар півночі" є дитиною голови демонів, сатани, про що не може бути й найменшого сумніву. Господь авторитетно заявив, що диявол є отцем брехні й душогубець, і що в нього нема правди, тай що релігійні вожді є дітьми їх отця диявола; і такі стають ужиті тепер, щоб становити "царя півночі". (Йоана 8:44) Нинішнього часу "царю півночі" є дано лише брехати й убивати в світовому масштабі, і кождий знак цього свідкує, що він є потомком демонів і під демонським контролем.

¹⁷ Диявол, знаючи добре, що не зможе обдурювати людей однією світовою програмою, зорганізував тоді іншу, котра з вигляду, показується, має дещо прихильності до людей, однак, та інша програма або доброчинна сила є ужита, щоб засліплювати й обманювати людей і відвертати їх від ТЕОКРАТИЇ. Та інша програма є назначена в пророцтві Даниїла яко "цар південний". Біблія, як і фізичні та історичні факти, ясно визначають "царя південного" яко світову володіючу силу, що заявляє право володіти, і володіє в ім'я демократії. Властиве пояснення виразу "демократія" є: "Правління людьми через людей і для добра людей". Народи землі, котрі заявляють бути демократичними, не відповідають властивому трактуванню виразу демократія. "Цар південний" є контролюваний злученими елементами політики релігії й комерції, а узол, що в'яже все це до купи, є релігія або демонізм. Ця форма світової сили мала свій початок в старинному Єгипті. Тією першою світовою силою очевидно володіли злучені елементи з релігією, політикою й комерцією. Біблія виразно показує, що то було здемонізоване правління, яке було проти Всемогучого Бога, і противилося Йому і Його слугам.— 2 Мойс. 12:12.

¹⁸ Новочасний "цар південний" по приході Господа Ісуса до храму є представлений в Союзі Британських народів і в інших народах, що заявляють бути демократичними, і котрі через це являються союзними з Британською Імперією. Британія є далеко більш демократичною, чим який інший народ на землі, та однак, нема дійсної демократії на землі. Гасло Світової Війни в 1914 р. було: "Ця війна зробить світ безпечним для демократії", але те провіщення не прийшло. "Цар північний" і "цар південний" сильно противляться один другому, і обое заявляють право володіти, і через те обое домага-

ються світового панування. Єдину річ, яку чинять вони в згоді, то це обое є проти ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА під Ісусом Христом. "Цар північний" відкрито противиться ТЕОКРАТИЇ. Ті два царі заявляють, що є християнами, однак, жоден з них не стоїть за Христа. Так званої "демократії" на землі немає, яка б захищала ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО під Ісусом Христом, і Ісус Христос свідкує: "Хто не зо мною [і моїм царством], той проти мене". (Мат. 12:30) Отже, ясним є, що "цар північний" і "цар південний" — це світові сили, з котрих кожен зокрема бореться за світове панування, і тому обое є проти правильного і справедливого правління світом, а іменно, ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА під Ісусом Христом.

¹⁹ Деякі історичні факти відносно "царя південного", здається, тут будуть підходжими до розглядуваної справи. Старинний Єгипет був суперником Риму через многі століття, та в 31 р. до н. е. Єгипет став провінцією Рима і залишався в тому становищі через якийсь час. Після битви Актіума (31 р. до н. е.) Єгипет перейшов у стан провінції Рима, яким всякою часу володів Римський правитель наїзник, нищого рангу за сенаторський. По розділенню великої Римської Імперії Теодоус'юсом (337 р. н. е.) на Західну і Східну імперії, Єгипет ставсь провінцією останньої (Східної Імперії) і опускався все глибше і глибше у варварство і слабкість. Таким чином Єгипет став відділеним від Риму. Одісля він став жертвою Сарацинів, Амрібуль-аср їх генерал під керівництвом Халіфа Омара взяв штурмом Александрію, його столицю. Це відбулося в 641 р. н. е., коли Гераклій був імператором Сходу. Яко провінція Халіфів Єгипет знаходивсь під правлінням знаменитих Аббасідів-Гаруна-ель-Рашіда і Аль-Мамона і відомого султана Саладіна. (1516–17 рр.) Єгипет став турецькою провінцією, якою правив паша. (1798 р.) Французи опісля завоювали весь Єгипет і утримували його до 1801 р., коли вони були прогнані британцями під Аберкромбі і Хатчісона. Суецький канал був відкритий в 1869 р. В листопаді 1875 р. британське правительство викупило в намісника короля Єгипту його частку в Суецькому каналі, що складалася з 176,602 акцій за \$20,000,000.

²⁰ Дальше каже Американа Том 9: "В травні 1882 р. повстання взяло місце в Александрії, коли многі європейці були повбивані, а їхні domi pограбовані. ... Французи відмовилися перешкоджати, і Велика Британія вирішила діяти, і на 11 липня британський військовий флот бомбардував укріплення в Александрії, змушуючи повстанців відступити. В серпні війська під командуванням рицаря Гарнета (згодом лорда) Уолслі прибули до Ізмаїлії. ...

"ЄГІПЕТ ПРОТЯГОМ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ

ВІЙНИ.— Завдяки втручанню Туреччини у війну на стороні Центральних [Тевтонських] сил і за підтримкою віце-короля [Єгипту] з царськими ворогами британський протекторат був оголошений і віце-король Ааббас Паша став осунений на 18 грудня 1914 р." Цей протекторат закінчився 28 лютого 1922 р.

²¹ Світовий Щорічник за 1940 р. стор. 226 каже: "Суецький канал ... Велика Британія володіє 295,026 із 652,932 акцій тепер випущених і тримає їх серед своїх активів вартістю 93,200,000 фунтів стерлінгів. Спочатку яко частище турецької імперії Єгипет став британським протекторатом (грудень, 1914 р.) і залишився під британським прапором аж поки султан Ф'юд як монах не встановив царство (15 березня, 1922 р.). Англо-Єгипецький договір про союз був підписаний (26 серпня, 1936 р.), котрий обмежив британську воєнну присутність до гарнізона в 10,000 війська і 400 літаків в суецькому каналі і давав британцям право уживати Александрію і порт Саїд як військово-морські бази. Той договір даліше дозволяв британському уряду пересувати війська по єгипецькій території на випадок загрози чи війни".

²² Згідно Англо-Єгипецького договору за 1936 р. Єгипет попирає Велику Британію у війні проти держав осі. У вересні 1939 р. громадянам Німеччини було наказано покинути Єгипет. Дещо більше фізичних фактів записано в світовій енциклопедії як слідує: 'У 1531 р. король Англії Генрі VIII відійшов від папського престолу і установив протестанську країну. Під керівництвом його дочки королеви Єлизавети Англія зачала свій комерційний розвиток; і основини Британської Імперії були закладені. В 1588 р. іспанська армада, яку благословив папа, була розбита британцями в її змаганнях окупації, про що Католицький Рим старається тепер точно відтворити в Гітлері. Сто років пізніше, в 1688 р. прийшла "знаменита революція", і остаточне повалення деспотизму в Англії, і установлення конституційного правительства. Білль про права було установлено, тобто, третю велику гарантію свободи Англії. Рік 1759 був "Видатним роком", найбільш вражаючим роком в історії Англії, коли вона отримала Канаду і відкинула Римо-Католицьке Французьке верховенство, що призвело до Парижської Угоди, і установлення англійської великої колоніальної імперії. Тим часом 13 американських колоній ще були частию британської імперії. В 1776 р. Американська Республіка була установлена, а в 1783 р. до закінчення американської революції абсолютизм короля Великої Британії Георга III був повалений. Таким чином Велика Британія і Америка заснували оплот ліберального демократичного Протестантського правительства".

²³ В Біблії ім'я "Єгипет" є ужито символічно

і символізує комерціалізм, в котрому політика й релігія також відіграють важливу роль. Британська Імперія і її нинішнього часу союзник, Америка, представляють головно комерцію, політику і релігію. Держави осі осуджують так звані “демократичні держави” як користолюбців або торговців.

²⁴ Коли Ісус Цар був дитиною, Бог велів перенести його до Єгипту, краю “царя південного”, де Він знайшов охорону від убивчого духа представителів “царя півночі”; цим чином є показано, що “цар південний” був більш прихильний до хлоп'ятка Христа. (Мат. 2:12–16) Так і в цих останніх днях, коли бажання “царя півночі” є знищити вірного “останка” Христа, котрі є свідками для Єгови на землі, то їм є приказано виконувати назначену роботу, а головно на території окупованій “царем півдня”, де вони мають дещо свободи і отримують набагато більше прихильності, чим від “царя півночі”. Де тільки представителі “царя півночі”, а особливо Римо-Католицька Гієрархія, частина його, уживають впливу і сили над представителями “царя південного”, там свободи свідків Єгови є урізані, і вони терплять много переслідування. Навіть в границях царства “царя південного” вплив і сила сатани і його союзників є тепер очевидна в кождій частині землі. Демонізм посів безвіймко кожен народ, як в дні Ноя, точно, як предсказав Ісус, що його вірні послідувателі, свідки Єгови, є тепер зненавиджені всіма народами задля ім'я Його. (Мат. 24:9) Не може бути сумніву щодо того факту, що “цар північний” і “цар південний” є у ворожнечі до Божих завітуючих людей, і два ці царі є проти ТЕОКРАТИЇ, і ті, що є лояльні і вірні ТЕОКРАТИЇ є прохожими і чужинцями в цій ворожій країні. Отже, прихильники ТЕОКРАТИЇ мусять бути цілком нейтральні до всіх суперечностей між царями, що володіють під демонським впливом. В той самий час є ясна воля ЄГОВИ, що Його завітуючі люди тепер на землі, і котрих Даниїл представляв, повинні пильно шукати дістати вирозуміння пророцтва, і котре то вирозуміння приносить для них велику потіху. Це пророцтво поперте іншими писаннями виразно зазначує скору загибель демонського правління. Позаяк початок пророцтва Даниїла, голова одинадцята з вірша двадцять семого зазначує нинішні події, то розгляд пророцтва і вияснення його починається звідси брати.

²⁵ “І в обох царів буде підступ на серці, і за одним столом говоритимуть неправду, але ні одному не поведеться, бо кінець відложено ще до якогось часу”. (Дан. 11:27) В 1914 р. Єгова посадив на престолі свого Царя, Ісуса Христа, і вислав Його володіти, в той час, коли ворог ще затримується при силі. В 1914 р. “цар півночі”, складався — з Німеччини, Австрії і Італії, та з Ватиканом, що іде зверху всіх їх яко-

релігійний дорадник і диктатор; отже, так званий “Троїстий Союз”, всякого часу мав благословенство папи. І в той самий рік 1914 Британська Імперія установила протекторат над Єгиптом, і тому представляла інтереси Єгипту, і стояла за “царя півдня”. Британську Імперію попирає її союзник, тобто, Сполучені Штати Америки. Через недовгий проміжок часу Італія слідувала за діяльністю її отця, практикуючи обман, і приєдналася до Британської Імперії, сподіючись дістати деяку користь звідти, але в 1922 р. Мусоліні захопив владу і знову звернув Італію до кошари її отця, голови демонів, і став союзником і співучасником Ватикану. Завважте це, що “ці два царі” називаються християнами, тобто, що ніби слідують за Христом, але їх серця є якраз противного напрямку, тобто, їх мотива і твердий намір є володіти в протиленстві Христу, Царю ТЕОКРАТИЇ. Тому їх напрям ділання або заялення є гіпокритичним і звідничим.

²⁶ “Буде підступ на серці” в них. Ця части пророцтва перекладена Ротергамом звучить: “їхнє серце буде направлене на чинення зла”. Їхній чин є виставлений супроти Всемогучого Бога ЄГОВИ і Його ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА під Ісусом Христом; отже, їх напрям ділання є лукавим. Тоді як заявляють бути християнами, якщо вони коли і були, вони обое забули Бога. Їх напрям ділання нехтує Теократичним правлінням під Ісусом Христом, Царем, і вони діють всупереч Всемогучому Богу, видумуючи свої власні задуми до панування світом. Задуми тих двох царів суперечать один одному й обое є проти ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА. Ті “два царі”, тобто, “північний” і “південний”, не вповають на Єгову і Його царство, за котре Ісус Христос велів всім своїм послідувателям молитися, але кожен з них наладував своє серце на світовий контроль під демонізмом; і позаяк рішення є володіти або губити, ті два царі взялися нищити один другого, так, що ‘розгнівились народи і настиг Божий гнів’. (Одкр. 11:18) Вони готовуються наперед до їх пагубної роботи.

²⁷ “І за одним столом говоритимуть неправду”. Ті обидва царі вдаються до тактики іх отця, а це скрити їх дійсні самолюбні задуми. Вони практикують дипломатію, котра є звичайно обманливою і є головно відокрита в державах осі в останніх роках. В задумі держав осі є обіцяти одну річ, а чинити абсолютно протилежне. Однак, головна брехня, котрою зайняті обидва царі, є отця: своїм напрямом ділання заперечити, що Бог Єгова є Єдиний Всешишній, Властитель землі, і що Він назначив і помазав свого олюбленого Сина як Володаря землі. Супроти Божого заміру ті царі стараються установити правління своє власне, щоб контролювати землею, і розказують брехні, що є хрис-

тиянами, однак, заперечують Бога і Христа. Вони говорять брехні, котрих їх отець диявол є давнім спеціалістом і автором. Декілька років перед Світовою Війною ті два царі були членами Міжнародного Арбітражного Гаазького Суду, і заявляли бути, і мабуть були, за мир. Але нема сумніву, що вони не були за "мир Божий". Яко чинителі беззаконня вони "на словах мирні з ближніми своїми, а зло задумали в серці". (Пс. 28:3) Під час як на вигляд заявляли бути за мир два царі озброювалися, і з часом приходу Ісуса Христа, вони під розпорядженням їх отця, глави демонів, зачали війну один з другим.

²⁸ Пророцтво указує на них як "за одним столом", де вони сидять і дипломатично промовляють приемні й мирні слова. Вони сидять за яким столом? Певно що не за столом Єгови; тому що всі Його дороги є правда й справедливість, і навіть "тіні зміни" правди нема на Його столі. (Пс. 33:4; Як. 1:17) Отже, це мусить значити, що два царі сидять 'за столом', о котрій то стіл постарається диявол, отець обману, звідництва й брехні, і ті царі, сидячи за тим столом, як пророцтво заявляє, "говорять не-правду". Ніхто не може сидіти за столом Єгови і споживати з того столу, і в той самий час споживати диявольські харчі. "Не можете трапезі Господній причащатися і трапезі бісовській". (1 Кор. 10:21) Стіл диявола — це стіл демонської релігії наповнений огидними харчами. Духовенство, котре є духовним дорадником, сталося спосੇне вином диявола, і каже Єгова: "Бо вони від вина спотикаються й збиваються напоями з дороги, священник і пророк спотикаються від опяняючих напитків; поконані вином, ходять, мов безглузді від напою; в пізнанні похібллються, помиляються в осуді. Столи в них повні гиду й блюмотини, нема чистого місця".— Іса. 28:7, 8.

²⁹ "Цар півночі" і "цар півдня" мають фальшиве поняття щодо царства Божого, і їх сліпота є завдяки наученню їх духовних дорадників, релігійного духовенства. Вони сперечаються й боряться за позицію переваги світового панування. Ті два царі мають твердий намір володіти землею супроти заміру Бога Єгови, і тому є в згоді щодо однієї річі, а саме, противитись свідкам Єгови, котрі проголошують ім'я великого ТЕОКРАТА і Його ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО під Ісусом Христом.

³⁰ Крім того ті царі думають "zmінити часи і закони", щоб це задоволяло їх власні вигоди й задуми. (Дан. 7:25, анг.) Через якийсь час до 1918 р. Господь велів голоситись Його правді щодо Його правительства справедливості по державах тих двох царів, повідомляючи, що часи поган прийшли до кінця, і що час на прихід і установлення ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА під Христом прийшов. "Цар півночі" і "цар півдня" знехтували тією віст-

кою, і самолюбно йшли у виконанню своїх власних задумів володіти світом. Під час коли сидять за тим самим столом і уживають слів відносно розгляду і урегулювання суперечностей щодо цілого світа через суд в Гаазі ті два царі вживають всіх своїх средств, щоб приготуватись до смертельного конфлікту, по котрім успішно міг би володіти землею один за своїм бажанням супроти Богом назначеного способу правління. Але як щодо успіху тих задумів світового панування? Чи досягнуть вони успіху? Пророцтво дає відповідь.

³¹ "Ні одному не поведеться" говорить ЄГОВА. Ті два супротивні царі не зможуть перешкодити заміру Єгови. Коли прибув 1914 р., Єгова посадив на престолі свого Царя, Ісуса Христа, і сказав до тих, супротивних заговорників: "Се ж я помазав царя моого над Сионом, съятою горою моєю [вершина моєї столичної організації]". Тоді ЄГОВА дає безстороннє остереження двом супротивним царям в отсіх словах: "Зрозумійте ж се, царі, й одумайтесь, усі судді землі. Служіть Господеві зо страхом, і радуйтесь з дрожаннем. Прославляйте Сина, щоб не прогнівився, а вам щоб не погибнути на дорозі вашій, бо скоро загориться гнів його. Блаженні всі, що надіються на його".— Пс. 2:2-12.

³² Голова демонів рішивсь продовжувати своє правління світом всупереч Всемогучому Богу. "Війна в небі" тоді зачалась, в котрій сатана, глава демонів, і всі його демонські сили воювали проти Єгового Царя, Ісуса Христа, і Його ангелів, наслідок чого був, що всі демони були скинуті на землю. (Одкр. 12:1-9) В той самий час [1914 р.] сатана ввергнув народи двох супротивних царів в жахливу війну, оголошений замір якої був рішити, котрий з двох царів володітиме землею. Ні одна сторона не виграла остаточно побіду в тій війні, однак, війна прийшла до кінця в 1918 р. і підробка мира стала запроваджена. Негайно Господь застановив війну на землі, щоб дати нагоду своїм слугам піти по землі і 'проповідувати цю євангелію царства яко свідоцтво', після чого повинен прийти остаточний кінець. (Мат. 24:14, 21) Сталося це в 1918 р., що Ісус Христос, великий Цар і Суддя прийшов до храму судити, і там відлучив самолюбних одиниць, що завітували чинити Божу волю, від несамолюбних і призваних одиниць, і вислав останніх як своїх слуг нести свідоцтво про ім'я ЄГОВИ і Його ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО. Ані тоді, ані тепер, не є це в силі демонів зупинити поступ Єгового Царства. Задум двох царів щодо світового панування не може бути успішним, і тому мою пророка, відносячись до демонських задумів, це звучить "ні одному не поведеться".

³³ "Бо КІНЕЦЬ відложено ще до якогось часу"; що значить, звичайно, до назначеного

ЄГОВОЮ часу, і котрий мусить прийти точно в Його установлений час. Отже, “час кінця” мав початок в 1914 р. і ніщо не може змінити заміру Єгови, і остаточний кінець демонського правління прийде точно на час, котрого призначив Єгова. Сатанському безперервному правлінню прийшов кінець в 1914 р., коли Ісус Христос, справедливий і правильний Цар, був висланий володіти. (Пс. 110:2) Від 1914 р. і аж до остаточного кінця мусить виконуватися головним чином робота свідоцтва про ім’я Єгови, і котра є Божим “незвичайним ділом”. (Іса. 28:21) Щодо остаточного кінця, тобто, закінчення “часу кінця”, Єгова сказав до Даниїла, а отже, й до вірних одиниць на землі, котрих Даниїл представляв: “Ось я повідомлю тебе, що станеться в ОСТАННІМ КІНЦІ, як гнів розгориться, бо се вказує на КІНЕЦЬ призначеного часу”. (Дан. 8:19) Це виразне і незмінне заявлення Єгови є, що демонське правління навіки зникне точно в часі призначенім Єговою, і Його обітниця є, що Він повідомить своїх вірних слуг, що станеться в тому часі. Протягом періоду “часу кінця”, тобто, по 1914 р., Єгова через Ісуса Христа відкрив своїм вірним слугам значіння різних пророчих записів в Біблії. Отже, здається, що Єговою назначений час прийшов, щоб Його люди довідалися більше про ОСТАТОЧНИЙ КІНЕЦЬ. З повною вірою в Бога і в Ісуса Христа, Його Царя, вірні слуги Господа тепер пильно шукають вирозуміння пророцтва, добре знаючи, що диявольський задум не досягне успіху, а дійде свого нещасного кінця в Богом призначеному часі. Дії тих двох супротивних царів є описані в пророцтві Даниїла, і це буде добрим завважати, як фізичні факти або події зазначені понижче пасують пророцтву. “Цар північний” робить слідуючі кроки, як показує двадцять восьмий вірш.

³⁴ “І вернеться він у свій край з великим ба-гацтвом і ворожими думками проти завіту съятого, та й здійснить їх і поверне в свій край”. (Дан. 11:28) Пам’ятаючи тепер хто представляє на землі “царя північного”, завважте слідуючі історичні факти. Кайзер Вільям II сів на престолі 15 червня 1888 р. Він очолив “Дрейбунд”, або троїстий союз, котрий в цій точці пророцтва стоїть за “царем півночі”. Кайзер скоро показав, що він побував в “краю” свого отця, звернувши до нього, і що його мотива була дістати ба-гацтво й силу. “І вернеться він у свій край з великим ба-гацтвом”. Так він й зробив; і він і папа працювали рука в руку. Енциклопедія Американа звертає увагу на деякі доречні факти, а іменно: “Біスマркову [антікатолицьку] культурну спадщину Вільям далекоглядно розмістив через концесію, котру він перетворив на користь, роблячи безумовний союз з Ватиканом і німецькими школами в його антиреволюційній політиці і через модерні-

зацію самих шкіл. З усіма своїми уявними деспотичними прагненнями Вільям, безсумнівно, домагався верховенства Німеччини, її промислової і комерційної зверхності, колоніального розвитку і висшості серед великих держав. Він поширив імперський вплив на Турцію і Малу Азію і посилив німецькі інтереси на далекому Сході, в Африці і Південній Америці”. — Енциклопедія Американа, том 29, сторона 333.

³⁵ Представляючи “царя півночі” і таким чином очолюючи троїстий союз, кайзер домагався світового панування. Чи ділав він в інтересах ТЕОКРАТИЇ? Чи під розпорядженням демонів? Пророцтво відповідає: “І ворожими думками проти завіту съятого”. Тобто, Ісуса Христа, котрий є в “святому завіті” з Єговою о ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО, і до котрого то завіту Він запросив своїх вірних апостолів: “Ви ж пробували зо мною в спокусах моїх. І я завітую вам, як завітував мені Отець мій, царство”. — Луки 22:28, 29.

³⁶ Що кайзер був під демонським впливом і силою, є дальнє показано фактом, що він часто говорив про себе як “інструмент ГОСПОДА”. Можливо він не розумів свого господа, який є і був тоді сатана, глава демонів, “бог цього світу”, і котрий засліплює уми людей. (2 Кор. 4:3, 4) Кайзер був засліплений главою демонів відносно правди і ввів в оману багатьох людей. Записка його царювання і його союзників ясно показує, що ціль його була панувати і володіти світом супроти ТЕОКРАТИЇ під Ісусом Христом. Деякі підхожі факти є дальнє наведені з енциклопедії Американа: Неважаючи на загальну добру поведінку Вільяма, його випадкові спалахи амбіції і його витривалість в будуванні армії і флоту, постійно викликало підозру до його задуму. ...З усіма своїми вражуючими здібностями для організування і панування Вільям мав рису невихованості в багатьох своїх публічних промовах, і часто виражав ідеї ВЛАСТИВІ МОНАРХАМ СЕРЕДНІХ ВІКІВ. Він сильно вірив в БОЖЕСТВЕННЕ ПРАВО ЦАРІВ І КАЙЗЕРІВ ОСОБЛИВО. При численних окazіях він говорив про себе як “інструмент Господа” і захоплювався надмірним інтересом в армії і часто говорив про свою впевненість в ній, дозволяв і навіть виховував таку самовпевненість в своїх чиновниках, щоб цілий світ признав, що армія править Німеччиною, а кайзер править армією. ...Взагалі то слід припускати, що майже з першого дня свого царювання він зачав будувати плани щодо світового панування; він уявляв собі, що Наполеон міг би зробити, якщо б він був трохи більш умілим і старанним, і тоді прийняв рішення, що він, Вільям, покаже світові, що один чоловік може піднятися до найвищої вершини і не лише правити Німеччиною, але через Німеччину зможе володіти цивілізованою землею”.

³⁷ Австро-Угорщина була тоді та й іще є Римо-Католицькою і під релігією демоно-контрольованої Римо-Католицької Гіерархії. Можна сподіватися, що папство візьме напрям попираючий лише Троїстий Союз і противитиметься Протистанській Британії, Франції й Росії, що сформували Троїstu згоду, котра то згода також шукала світового панування, шукаючи його під ім'ям Демократія, та в дійсності під впливом невидимого демонського правління. Троїста згода спевністю не була за ТЕОКРАТИЮ під Ісусом Христом, але шукала світового панування супроти Всемогучого Бога Єгови.

³⁸ Троїстий союз очолюваний тоді кайзером Вільямом називався християнським, та те заявлення було і є далеко від правди. Якщо б воно тоді або після того були християнами, то той союз попирав би ТЕОКРАТИЮ під Ісусом Христом. Противно, ті, що становлять "царя північного", були проти "святого завіту", і коли Цар, Ісус Христос, був посаджений на престолі в 1914 р., "цар північний" мав глухе вухо до вістки Єгови, яку проголосували Його люди по всій землі. В Німеччині ТОВАРИСТВО ВАРТОВОЇ БАШТИ БІБЛІЇ І БРОШУР утримувало організацію, і в тім краю було дане широке свідоцтво про ТЕОКРАТИЮ до 1914 р. Однак, німецькі володіючі власті цілком відкинули ту

вістку. В тім краю Фотодрама Створення була широко розповсюджена на 1914 р. від початку проголошуєчи факт, що Армагедон наближається, але тій вістці спротивився "цар північний". Пророцтво дальнє каже:

³⁹ "Та й здіснить їх і поверне в свій край"; означаючи, що "цар північний" поверне до свого краю, котрий означає земний стан з амбіцією правління демонізму очолюваного "богом цього світа". (1 Йоана 5:19) Всі здіснення або діла "царя півночі" чинилися з цілковитим нехтованням Слова Єгови, котре повідомляло, що Часи Поган скінчилися і Царство або ТЕОКРАТИЯ прийшло. "Цар північний" не йшов до Сіону, організації Єгови, і не підкорився Царю Єгови, Правильному Володарю світа, але противно, повернув до свого краю або організації під контролею демонів, щоб він міг завдяки своїм власним амбіціям мати панування над світом, як це колись мала "Свята Римська Імперія".

⁴⁰ Вірні слуги Господа, а отже, щирі студенти Божого Слова, будуть з пильністю дальнє поступати за Даниїловим пророцтвом з проникливим інтересом і дійсною радістю, тому що, здається, настав для них час Єгови дістати вирозуміння його.

КІНЕЦЬ ДЕМОНСЬКОГО ПРАВЛІННЯ

(Переложено з анг. "Вартової Башти" з 1-го жовтня, 1941)

Часть 2

"Не зневажу заповіту мою і не зміню, що вийшло з уст моїх".— Пс. 89:34.

ЄГОВОВА угода не може бути змінена ані ушкоджена. Його угода згадана в повисшім тексті є Його незламним словом, що Його ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО під Ісусом Христом, Його Олюбленим Сином, буде установлене і володітиме світом в праведності. Нехай добре запам'ятає кожен, хто любить Єгову, а іменно: що ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО є найважливіша річ, через котре ім'я Єгови буде оправдане; що завершення і функціонування ТЕОКРАТИЇ стане скоро відокрите всьому твориву, і що тепер демони зібрали всі свої війська і сили протидіяти ТЕОКРАТИЇ, щоб вони дальше могли в лукавстві володіти світом. Той спір полягає в тому, що всі демони знаходяться проти ТЕОКРАТИЇ, і котрий то спір буде улагоджений остаточно в Армагедоні. Пророцтво Даниїла, будучи тепер зрозумілим, робить ясним питання і дає можливість слугам Єгови побачити й оцінити, що індивідуальне

спасення, хоча є важним для соторінь, є малої ваги, коли порівняти його з ТЕОКРАТИЧНИМ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ.

² Що вічна угода Єгови — це Його виражений замір установити ТЕОКРАТИЮ під Ісусом Христом, котра володітиме світом в праведності, є запевнено Св. Письмом: "Він, Господь, Бог наш; суди його по всій землі. Вічно пам'ятає він заповіт свій, те слово, що заповів для тисяча родів. Свій заповіт з Авраамом і свою клятву, котрою перед Ісааком клявся".— Пс. 105:7-9.

³ Угода Єгови з Авраамом була одностороння, і була безумовним заявленим, що Він виведе Іасіння, тобто Ісуса Христа, Царя, і співучасників, членів Його царства, і що Христос має бути Царем ТЕОКРАТИЇ і володітиме світом в праведності. Давид, котрого ім'я означає "Олюблений", був типом на Ісуса Христа, олюбленого Сина Божого, і відносно Нього і Його угоди Єгова давно сказав: "Зробив я завіт з ви-

браньцем моїм, я клявся перед Давидом, слугою моїм: На віки забезпечу насіннє твоє, і на всі роди престіл твій збудую. Не зневажу заповіту моого і не зміню, що вийшло з уст моїх. Один раз поклявся я съятостю моєю: Не злукавлю перед Давидом! Насіннє його буде по віки, і престіл його, як сонце передо мною; як місяць, так буде він стояти вічно, а съвідок на облаках вірний".— Пс. 89:3, 4, 34–37.

⁴ Це та утода, про котру Єгова обітував, що вияснить для тих, що люблять Його і служать Йому, і відносно котрих Він каже: "Довірність Господня для тих, що його бояться, а заповіт його на те, щоб звістити їм".— Пс. 25:14.

⁵ Від почину свого бунту і аж до тепер сатана воює проти ТЕОКРАТІЇ, тієї вічної угоди. Тепер в цих останніх днях всі демони під проводом свого вождя збирають всі свої сили воювати проти ТЕОКРАТІЇ. Демонські сили включають всі народи і сотворіння на землі, що є проти царства Божого під Ісусом Христом. Ті сили об'єдналися для великої битви, і про це Ісус сказав Йоану, а тепер відкриває значіння того ж людям, котрих Йоан представляє, тобто останкові, а іменно: "І бачив я із рота змія, і з рота звіра, і з рота лжепророка три нечисті духи, подобні до жаб. Се бо духи бісовські, що роблять ознаки, що виходять на царів землі і цілої вселеної, зібрати їх на війну в день той великий Бога Вседержителя".— Одкр. 16:13, 14.

⁶ На землі знаходиться "останок" помазаників Єгови, всі котрі є цілком посвячені ТЕОКРАТІЇ, і котрі тепер мусять затримати свою невинність і непорочність перед Богом. "І в устах їх не знайшовся підступ; вони бо непорочні перед престолом Божим". (Одкр. 14:5) Всі демони невидимі як і видимі є проти цих вірних Божих слугів. Єгова і Його Цар є на стороні останка, і тому останок радується.

⁷ В цій точці, здається, є на місці звернути увагу на той текст в Біблії, котрий через многі роки був знаний як "Текст недільної школи", і котрий був многими неправильно зрозумілим і невластиво застосованим, а саме: "Так бо полюбив Бог съвіт, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен, віруючий в Него, не погиб, а мав життє вічне".— Йоана 3:16.

⁸ Релігіоністи говорили, що Бог так полюбив людство світа, людське твориво, що Він дав свого Сина, щоби спасти їх. Певно, що це не є значіння цього текста. В словах Господа "Так бо полюбив Бог съвіт" світом, котрого Бог любить, є світ справедливості. Певно, що Бог не любить світа контролюваного дияволом і його демонами, що був знищений в потопі. Певно, що Він не любить й теперішнього лукавого світа, котрого сатана є богом, ані Він не любить лукавих агентів на землі, що зневажають ім'я Єгови і переслідують Його людей, і безпересанно противляться ТЕОКРАТІЇ. Божий замір

від почину був мати новий світ, де домуватиме справедливість. Апостол Петро під натхненням писав: "Нових же небес і землі нової по обітниці дожидаємося, в котрих правда домує".— 2 Пет. 3:13.

⁹ Згадана тут обітниця, є обітницею Божою зробленою Аврааму, що в його Насінню всі роди землі, які будуть жити, благословляться, тобто, всі народи, що коли-небудь житимуть, мусять отримати їх благословення через прийняття Христа і посвячення себе ТЕОКРАТИЧНОМУ ПРАВИТЕЛЬСТВУ під Христом. Вони роблять крок до отримання благословенств через віру й послушанство.

¹⁰ "Насінням після обітниці" є ХРИСТОС, Голова, і тіло, що становить "нові небеса", тобто, урядове ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО, столичну організацію. "Новою землею" являються Божі вірні князі на землі, виконуючі прикази й присуди Царя, Ісуса Христа. Світ справедливості складається з невидимої частини, котрою є Христос і видимої, котрою являються представителі Христа на землі. Це означає "світ", тобто світ справедливості, ТЕОКРАТИЯ, яку Бог так полюбив, що назначив, помазав і дав свому олюблениму Сину бути її Царем і Володарем. Це є той новий світ, Святе Місто, що сходить з неба і володіє річами на землі, і тепер прийшов час, коли Єгова виясняє своїм людям через Христа значіння своєї великої любові до світа справедливості.

¹¹ Бог вислав свого олюбленого Сина Ісуса виконати свій замір, і для того щоби хтось з роду людського перемінвся з людського до духового степеня і був співучасником з Ісусом Христом в Його царстві, і через те став частию Христа, то такий мусить бути викуплений. Тому й каже Писання, що Бог "Сина свого єдинородного дав, щоб кожен, віруючий в Него, не погиб, а мав життє вічне". Спасення сотворінь від смерті і надання їм вічного життя є другорядним у великому Божому замірі установити ТЕОКРАТИЮ, новий світ, нові небеса і нову землю. Лише ті, що посвятилися ТЕОКРАТІЇ, можуть мати коли-небудь життя вічне. Їх посвята мусить бути Всемогучому Богу і Ісусу Христу, Його Царю, інакше вони погибнуть. Описля Св. Письмо додає: "Бо не післав Бог Сина свого на съвіт, щоб осудив съвіт, а щоб спасся Ним съвіт".— Йоана 3:17.

¹² Напевно, це не означає спасення людей як головна ціль, але означає, що Бог задля свого ім'я установить ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО, нові небеса, і через нього установить нову землю справедливості, де правда домує, і де справедливість буде панувати і залишатися навіки. Релігіоністи надали собі занадто важливе значення, і через це сатана осягнув успіху в засліпленню їх умів щодо так великої і важливої річі як ТЕОКРАТИЧНЕ ПРА-

ВІТЕЛЬСТВО. Нині Бог зробив цю справу ясною, що ТЕОКРАТИЯ стоїть понад усе інше, і є тому найбільшої важності, і це по тій причині, що саме ТЕОКРАТИЯ оправдає ім'я Єгови. “Вічна угода” — це Його незламне слово, що Він матиме Насіння, яке буде шанувати Його ім'я, оправдає його, і постарається о средство спасення для всіх, що добровільно поставлять себе під ТЕОКРАТИЮ і посвятяться Богу і Христу.

¹³ Йоану було дане видиво нових небес і нової землі. У видиві він бачив Святе Місто, тобто ТЕОКРАТИЮ, сходячу від Бога з небес, щоб володіти в праведності. Це та ТЕОКРАТИЯ під Христом Ісусом, що виконає Божий замір усунути лукавство і запровадити радість і вічний мир для жуючих. Це в тій ТЕОКРАТИЇ, Сионі, домуватиме Бог; як записав Йоан відносно цього видива: “Ось, оселя Божа з людьми, і домуватиме з ними; а вони будуть Його люде, і сам Бог буде з ними, Бог іх”. Спевністю, це означає, що кожде людське сотворіння, що житиме вічно, мусить бути всеціло і цілком посвячене Всемогучому Богу і Його олюбленому Сину Ісусу Христу. Це та угода, про яку Бог вічно пам'ятає, слово, котре Він висказав на тисячу родів, угода, котру Він зробив з Авраамом і поклався Ісааку, позатипічному Ісус Христу, що в Його Насінню, Христі, благословенства спливатимуть на тих, що слухаються. Відносно цієї угоди Єгова сказав до свого Олюбленого Сина: ‘Я установлю навіки і збудую твій престол на всі роди’.— Пс. 89:4.

¹⁴ Тепер повернемось до розбираного пророчства Даниїла стосовно двох “царів”. Щоб обманювати людей загалом і тримати іх, щоб вони не чули і не розуміли Слова Бога Єгови, глава демонів заганяє народи у війну і виставляє серце свого “царя північного” “проти завіту святого” (Дан. 11:28), тобто проти ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА. “Цар північний”, котрим являється демоно-контрольована, тоталітарна організація теперішнього часу, є сліпим до правди і тримається фальшу, що світом можуть і будуть володіти людські сотворіння, що вповають на релігію або демонізм якого божа.

¹⁵ Інше крило земної організації, що носить ім'я “південний цар”, тримається обману, що народами можуть і повинні володіти так звані “демократії” супроти Теократичного правління. Ті два цари є проти Христа, Правильного Володаря світа, і є проти всіх Господніх вірних слуг тепер на землі, і тому Ісус каже до вірних: “І зненавидять вас усі народи [тих двох “царів”] задля ім'я мого”. (Мат. 24:9) Пророцтво тепер повертається до подій, що приходять в періоді “часу кінця”.

¹⁶ “В призначений час пійде він знов на південь; але останній похід не буде такий, як передній”. (Дан. 11:29) “Він”, згаданий в цьому вірші, є “північним царем” представленим в народах, що складають Троїстий союз з папством, ідучим на верху яко духовним дорадником і союзником, ціль котрої то злуки є повернути так звану “Святу Римську Імперію” і дістати панування над світом. “Цар північний” зачав Світову Війну проти “південного царя”. Воєнним проводарем “північного царя” був кайзер Німеччини, котрий виришив дістати Суецький канал і захопити Єгипет. Велика Британія тоді панувала й контролювала Суецьким каналом, і тому стояла як представитель “царя південно-го”. Та світова війна, зачавшись в 1914 р., лютувала протягом чотирьох років і закінчилася безуспішно для “північного царя”.

¹⁷ “Але в останньому часі не буде так, як це було в переднішому [часі]”. (Ам. Поп. Вер.) В переднішому часі, тобто, в часах цезарів воєнна сила Риму завдала поразки “південному царю”, і Єгипет впав перед Римом. “В останньому часі”, який зачався з 1914 р., результат був інший, як зазначує пророцтво. Коли припинення воєнних дій було зазначено в 1918 р., “цар північний” з Німеччиною на переді, потерпів поразку. “Цар північний” не лише потерпів невдачу, але потерпів надзвичайне поранення в голову. “І бачив я одну з голов його, наче на смерть вбиту, і смертня рана її вилічена, і дивувалася ціла земля, (ідуши) в слід за зъвіром”. (Одкр. 13:3) “Цар південний” завдав ту рану, як показує те, що слідує: “Бо одночасно з ним прийдуть кораблі Киттимські; і він утратить відвагу й вернеться; та розлютиться на съяв-тій завіт, і здіснить свій намір, і стане знов уговорюватись із тими, що одступили від съяв-того завіту”.— Дан. 11:30.

¹⁸ “Кораблі Киттимські”, без сумніву, визначають військово-морські сили Великої Британії. Подібно Британії Киттим являється островом, котрий то острів є названий Кипром, був переданий Великій Британії через Константинопольську угоду в 1878 р.; і на 5 листопада, 1914 р., Велика Британія включила до складу острів Кипр, котрий внаслідок цього стався частиною держави “царя південного”. Військово-морські сили Британії встановили блокаду проти Німеччини і її союзників протягом світової війни в 1914 р., і це відіграво важому роль в поразці “північного царя” в тому часі. В 1917 р., Сполучені Штати Америки, тоді провіднича демократія землі, вступили у війну по стороні Британії, і це мало много до чинення із спричиненням поразки “північного царя”.